

Λαμπρή πανήγυρις του Αγίου Φωτίου στη Βεργίνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Πέμπτη 6 Φεβρουαρίου, εορτή του Αγίου Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως, πανηγύρισε ο ομώνυμος Ιερός Ναός του στην Βεργίνα του Δήμου Βεροίας.

Την αρχιερατική θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιωτάτος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων](#), ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο.

Ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Τῆς Ἐκκλησίας τόν θεῖον ἀνευφημήσωμεν Ἀρχιεράρχην».

Καί ὁ Ἀρχιεράρχης, τόν ὁποῖο μάς καλεῖ σήμερα νά τιμήσουμε ὁ ἱερός ὑμνογράφος,

ὁ ἅγιος καὶ μέγας Φώτιος, συγκαταριθμεῖται στή χορεία τῶν μεγάλων πατέρων καὶ πατριαρχῶν τῶν ὁποίων τή μνήμη καὶ τήν προσφορά τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας. Διότι ὑπῆρξε μέγας ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ στερρός πρόμαχος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ μνήμη του εἶναι γι' αὐτό λαμπρή καὶ γεμάτη δόξα. Ἡ δόξα αὐτῆ ὅμως δέν εἶναι δόξα κοσμική, ἀλλά δόξα πνευματική, σάν αὐτῆ πού κέρδισε ὁ ἅγιος Φώτιος ἐγκαταλείποντας τή σταδιοδρομία του στήν αὐτοκρατορική αὐλή, ἐγκαταλείποντας τίς ἀνέσεις καὶ τίς τιμές τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ αὐτοκράτορα, γιά νά ἀφοσιωθεῖ στόν Χριστό καὶ τήν Ἐκκλησία, γιά νά ἀνοίξει μέ τή σοφία του, μέ τίς γνώσεις του, μέ τόν ζῆλο καὶ τήν τόλμη πού τόν διέκρινε, μέ τήν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος πού τόν χαρακτήριζε, ἀλλά καὶ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού τόν φώτιζε, νέους δρόμους, προκειμένου νά μεταδοθεῖ ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου «τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾶ θανάτου καθημένοις», νά διαδοθεῖ στους σλαβικούς λαούς τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.

Γιατί ὅμως ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Φωτίου εὐφραίνει τήν Ἐκκλησία καὶ τούς πιστούς;

Οἱ λόγοι πού θά μπορούσε νά ἀναφέρει κανεὶς εἶναι πολλοί, θά περιορισθοῦμε ὅμως μόνο σέ τρεῖς, ὥστε νά κατανοήσουμε ποιό εἶναι τό βαθύτερο νόημα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ἀλλά καὶ τῶν ἑορτῶν τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ ἐν οὐρανοῖς πρωτότοκοι ἀδελφοί μας. Καὶ ὅπως σέ μία οἰκογένεια ἡ ἑορτή ἑνός μέλους της ἀποτελεῖ αἰτία χαρᾶς γιά ὅλη τήν οἰκογένεια, ἔτσι καὶ οἱ ἑορτές τῶν ἁγίων πού εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καὶ ἐμεῖς, γεμίζει τίς ψυχές μας μέ χαρά καὶ πνευματική ἀγαλλίαση.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι ὅτι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν στό στάδιο τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο. Ἄλλοι μέ τήν ἄσκηση, ἄλλοι μέ τή νηστεία καὶ τήν προσευχή, ἄλλοι μέ τό μαρτύριο, ἄλλοι μέ τόν ἀγώνα τους ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀληθείας, ἄλλοι μέ τόν καθημερινό τους ἀγώνα μέσα στόν κόσμο. Ἀγωνίσθηκαν καὶ τελείωσαν τόν ἀγώνα τους νικηφόρα καὶ ἔλαβαν τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης ἀπό τόν Θεό.

Καὶ ἐάν ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀθλητῶν στά κοσμικά στάδια γεμίζει χαρά ὅσους παρακολουθοῦν τούς ἀγῶνες τους, πολύ περισσότερο μάς γεμίζουν χαρά οἱ νίκες τῶν ἁγίων μας στόν πνευματικό στίβο, καὶ μάς δίνουν δύναμη καὶ θάρρος γιά νά συνεχίσουμε καὶ ἐμεῖς τόν ἀγώνα μας «δι' ὑπομονῆς ... ἀφορῶντες», ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν».

Ὁ τρίτος λόγος εἶναι ὅτι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποτελοῦν τὴν ἐπιβεβαίωση τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως καὶ τοῦ εὐαγγελίου, τὴν ἐπιβεβαίωση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητὲς του καὶ σὲ ὅσους θὰ πιστεύσουν σ' Αὐτόν.

Διότι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ἀπλῶς σεβαστά καὶ ἱερά πρόσωπα τοῦ παρελθόντος πού τά θυμόμαστε τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης του. Εἶναι ζῶντα καὶ δρῶντα πρόσωπα μέσα στὴν Ἐκκλησία μας, πού ἐπικαλούμεθα τὴ βοήθεια καὶ τίς πρεσβεῖες τους, πού μεσιτεύουν γιὰ μᾶς στὸν Θεό καὶ ἐπεμβαίνουν στὴ ζωὴ μας μέ τά θαύματά τους.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ πίστη μας εἶναι ἀληθινή καὶ ὅτι ἡ ζωὴ δέν τελειώνει σ' αὐτὴ τὴ γῆ, ἀλλὰ συνεχίζεται στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καὶ, κατὰ συνέπεια, ἡ προσπάθεια καὶ ὁ ἀγώνας μας νὰ ἐναρμονίσουμε τὴ ζωὴ μας μέ τίς ἐντολές καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μάταιος καὶ ἄσκοπος, ἀλλὰ ἀξίζει τὸν κόπο προκειμένου νὰ κερδίσουμε καὶ ἐμεῖς ὅσα «ἠτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» καὶ ἀπολαμβάνουν οἱ ἅγιοι στὴ βασιλεία του. Καὶ ἡ ἐπιβεβαίωση αὐτῆς ἀληθείας εἶναι φυσικό νὰ μᾶς χαροποιεῖ καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύει στὴν προσπάθειά μας.

Ἐορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα τὴ μνήμη τοῦ ἁγίου Φωτίου, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἱεράρχου καὶ θεολόγου τῆς Ἐκκλησίας, στὸν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένος καὶ ὁ περικαλλὴς αὐτός ναός τῆς ἐνορίας σας, ἄς ἀκολουθήσουμε τὴν προτροπὴ τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου καὶ ἄς τὸν τιμήσουμε ὅπως ἀξίζει στὴν ἱερὴ μορφὴ του, γιὰ νὰ αἰσθανθοῦμε καὶ ἐμεῖς τὴν χαρὰ τῆς πανευκλεοῦς μνήμης του στὴν ψυχὴ μας καὶ νὰ ἔχουμε τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία του.

